ning panna suletud organisatsioonide kinnisvarad sekvestri ja vallasvara aresti alla.

Peale selle paneb valitsus maksma määrused trükitoodete kontrollimiseks (eeltsensuur), koosolekute pidamise, ühingute ja seltside registreerimise kohta jne. Nende täitmise järele valvamiseks valitsus otsustab panna ametisse sisekaitseülema. Esimestele määrustele kirjutab sisekaitseülemana alla kohtu-siseminister V. Rooberg, kuid kohe määratakse sellele kohale kindral G. Jonson.

18. aug. 15 000 kodanikku esitab Riigikogu juhatusele petitsiooni sõjalaevade müügi tühistamiseks, ja 24. aug. annavad vabadussõjalased Riigikogu juhatusele seaduseelnõu kaitseseisukorra muutmiseks rahvaalgatuse korras. Kumbki esitis ei saa aga käiku, sõjalaevad lahkuvad Tallinnast (2. sept.), suuremad ajalehed kuulutavad boikoti valitsuse tegevuse valgustamise kohta. Välisminister A. Piip valmistab kava Põhiseaduse muutmiseks Riigikogu kaudu, mille vastuvõtmisega langeks ära tarvidus muuta Põhiseadust rahvahääletuse teel. „Piibu kava“ näeb ette riigivanema valimise kolmeks aastaks, kuna valitsuse lahkumine toimuks kvalifitseeritud umbusalduskvoorumiga. Valitsusel oleks piiratud dekreediõigus küsimuste kohta, mis ei ole fikseeritud seadustega. Et Riigikogu otsustab samal ajal rahvahääletuse kvoorumi tõstmise 30%-st 50%-ni, näib valitsuskoalitsioonil olevat kavatsus hoida ära Põhiseaduse muutmist vabadussõjalaste seaduseelnõu alusel ja asuda Põhiseaduse muutmisele Piibu kava järgi, mis aga siiski ei lähe korda.

Samal ajal muutub aga koalitsiooni seisukord järjest nigelamaks. 3. okt. lahkub kohtu-siseminister V. Rooberg, sest selgub, et ta on piiritusemüügi

Eesti kroonika 1933, lk. 23